

Buletyn Rektoratu

XXV NIEDZIELA ZWYKŁA, 18 WRZEŚNIA 2022 r. NR 29 (502)

Figura Pana Jezusa w ogrodzie przykościelnym

Podczas wakacji tego roku została odnowiona figura Pana Jezusa, który wskazuje na swoje Najświętsze Serce. Figura znajduje się w ogrodzie przykościelnym od ulicy Prezydenta Gabriela Narutowicza (przy wejściu do księgarni „U Brygidy”). Renowacja figury kosztowała 6 500 zł. Wszystkim, którzy już wsparli i pragną wesprzeć to dzieło serdecznie dziękujemy. W każdym tygodniu sprawujemy mszę świętą w intencji ofiarodawców i dobrodziejów naszego kościoła.

20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 7437019
<http://www.pobrygidkowski.pl>

Wieczory Muzyczne w Kościele Pobrygidzkowskim

Niedziela, 25 września 2022 roku
godz. 18.45

Koncert:

**Wokalno - instrumentalnie:
barok, klasycyzm, romantyzm**

Podczas koncertu zostaną wykonane utwory w języku łacińskim. Wśród nich znajdą się: Ave Regina, O Salutaris, Canticorum, Ave Maris Stella, Sancta Maria, Ave verum, Panis Angelicus, a także Ave Maria. Słuchacze będą mieli okazję usłyszeć również pięć utworów organowych Johanna Pachelbela.

Wykonawcy:

**Magdalena Jemioła – sopran
Monika Hołownia – organy**

MSZE ŚW. WOTYWNE W NASZYM KOŚCIELE

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA

Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych

Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY

Patronki Kościoła Pobrygidzkiego

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

Ku czci ŚW. JANA PAWŁA II

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
każdego 16-go dnia miesiąca, godz. 11.00

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 19 września

7.00 +Józef Chabuda - gregorianka 19
7.30 +Marianna – gregorianka 19
11.00 +Henryk Dudzikowski - gregorianka 19
11.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo i wypełnienie woli Bożej dla Janusza.
18.00 +Magdalena Mazuś – gregorianka 19
18.00 + Eleonora Bobel (29r), Józef Bobel (30r)

WTOREK, 20 września

7.00 +Józef Chabuda – gregorianka 20
7.00 Za dusze w czyśćcu cierpiące
7.30 +Marianna – gregorianka 20
11.00 +Henryk Dudzikowski – gregorianka 20
18.00 +Magdalena Mazuś – gregorianka 20

ŚRODA, 21 września

7.00 +Józef Chabuda – gregorianka 21
7.00 W intencji ofiarodawców
7.30 Marianna – gregorianka 21
11.00 +Henryk Dudzikowski – gregorianka 21
11.00 +Genowefa Więckowska (13r) i zmarłych z rodziny
18.00 +Magdalena Mazuś – gregorianka 21

CZWARTEK, 22 września

7.00 +Józef Chabuda – gregorianka 22
7.30 +Marianna – gregorianka 22
8.00 **WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA**
11.00 +Henryk Dudzikowski – gregorianka 22
18.00 +Magdalena Mazuś – gregorianka 22
18.00 +Jan Smółka (11r) i zmarłych z rodziny
18.00 +Czesław

PIĄTEK, 23 września

7.00 +Marianna – gregorianka 23
7.00 W intencji o opiekę Bożą pomoc, dary Ducha Świętego w nowo rozpoczętej pracy dla Violetty
7.30 +Józef Chabuda – gregorianka 23
11.00 WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY, ŚW. JANA PAWŁA II
11.00 +Henryk Dudzikowski – gregorianka 23
18.00 +Magdalena Mazuś – gregorianka 23
18.00 O nawrócenie i zdrowie w intencji dla Andrzeja

SOBOTA, 24 września

7.00 +Józef Chabuda – gregorianka 24
7.30 +Marianna – gregorianka 24
7.30 +Michalina, Stanisław, Józef z rodziny Kaczanów
11.00 +Henryk Dudzikowski – gregorianka 24
16.00 Ślub Zuzanna Zamojska i Maciej Uznański
18.00 +Magdalena Mazuś – gregorianka 24
18.00 + Jarosław Putowski
18.00 +Józef, Franciszek, Marianna, Helena z rodziny Jasików

25 NIEDZIELA ZWYKŁA, 25 września

7.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Macieja i jego rodziny
8.00 Marianna – gregorianka 25
9.30 +Honorata Dąbrowska (10r)
11.00 +Henryk Dudzikowski – gregorianka 25
11.00 +Józef, urodzinowa oraz o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej w 6-tą rocznicę ślubu dla Magdy i Tomasza
12.00 +Genowefa Pasierbiak
12.00 +Aleksander (35r)
13.15 +Józef Chabuda – gregorianka 25
13.15 +Zbigniew Rudko (5r)
16.00 +Barbara (5r) i zmarłych z rodziny Ładów, Witkowskich i Zakrzewskich
16.00 +Zenobia Suszek (2r) i Pelagia Żak (10r)
18.00 +Magdalena Mazuś – gregorianka 25
18.00 +Marcin(12r)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

SKLEP U BRYGIDY

ul. Gabriela Narutowicza 6, 20-004 Lublin

Poleca:

- podręczniki do religii,
- modlitewniki,
- książki religijne,
- dewocjonaalia,
- kalendarze i terminarze ,
- obrazy na płótnie,
- obrazy – wyrób ze srebra,
- ikony,
- pamiątki chrztu, bierzmowania i ślubu,
- upominki na Pierwszą Komunię i inne,
- miody, zioła z klasztornych ogrodów,

poniedziałek – piątek: godz. 9.00 – 17.00

sobota: godz. 9.00 – 14.00

ZAPRASZAMY !!!

www.sklepubrygidy.pl

Padre Pio

W tym tygodniu 23 września wspominamy w liturgii Kościoła św. Ojca Pio.

Francesco Forgione urodził się w Pietrelcinie (na południu Włoch) 25 maja 1887 r.

Już w dzieciństwie szukał samotności i często oddawał się modlitwie i rozmyślaniu. Gdy miał 5 lat, objawił mu się po raz pierwszy Jezus. W wieku 16 lat Franciszek przyjął habit kapucyński i otrzymał zakonne imię Pio. Rok później złożył śluby zakonne i rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne. W 1910 r. przyjął święcenia kapłańskie. Pod koniec lipca 1916 r. przybył do San Giovanni Rotondo i tam przebywał aż do śmierci. Był kierownikiem duchowym młodych zakonników. 20 września 1918 r. podczas modlitwy przed wizerunkiem Chrystusa ukrzyżowanego o. Pio otrzymał stygmaty. Na jego dłoniach, stopach i boku pojawiły się otwarte rany - znaki męki Jezusa.

Ojciec Pio był mistykiem. Często surowo pokutował, bardzo dużo czasu poświęcał na modlitwę. Wielokrotnie przeżywał ekstazy, miał wizje Maryi, Jezusa i swojego Anioła Stróża. Bóg obdarzył go również darem bilokacji - znajdowania się jednocześnie w dwóch miejscach.

Ojciec Święty Jan Paweł II dokonał beatyfikacji o. Pio w dniu 2 maja 1999 r., a kanonizował go 16 czerwca 2002 r.

SŁOWO NA NIEDZIELE

Człowiek

żywi się wartościami...

Filozofia podpowiada, że człowiek to byt żyjący według wartości. I rzeczywiście tak się dzieje, jeśli weźmiemy pod uwagę cały świat ludzkiej kultury, potrzebę wyrażania ludzkiego ducha w sztuce czy literaturze. Człowiek nie może się obyć bez wartości. Najważniejsze z nich to dobro, piękno, prawda, świętość czy doskonałość. Sam człowiek jest wartością i to naczelną, jak mówi *Redemptor hominis*: człowiek jest podstawową drogą Kościoła, co za tym idzie winien być podstawową drogą-wartością całego świata. Dziś o tę wartość – o człowieka toczy się swoisty bój. A jeśli człowiek to i rodzina, i ojczyzna: ta mała lubelska, i ta Polska i ta europejska. To także praca, przyjaźń, miłość, bogactwo, wykształcenie czy wiedza i wiele innych, pośród których czasem trudno zachować odpowiednią hierarchię. Jej brak oznacza niepokój dzisiejszej cywilizacji: w skali globalnej, ale także we wnętrzu pojedynczego człowieka.

A pośród wartości, z jakimi spotyka się człowiek, jest wybór najważniejszy: wierzyć w Boga czy nie? Poszukiwać transcendencji, ostatecznej Prawdy czy też zaplatać się we własne rozumienie świata, życia i śmierci? Żyć zgodnie z sumieniem czy z reklamą nowoczesnych trendów, których przykładem są pojawiające się bilbordy z napisem: „Ateiści są boscy”? Chodzi o wybór najważniejszej wartości, której chcemy podporządkować nasze postępowanie.

Dzisiejsza Liturgia Słowa konfrontuje ze sobą dwie wartości: Boga i bogactwa: *Nie możecie służyć Bogu i mamonie*. I dalej: „*Zaden sługa nie może dwom panom służyć*”. Dziś kiedy słuchamy tych słów, odpowiedź dla nas jest oczywista. Wołamy za psalmistą: *Któż jest jak nasz Pan Bóg, co ma siedzibę w górze i w dół spogląda na niebo i na ziemię?*

A jednak to zestawienie Boga i bogactwa istnieje w naszym życiu. Więcej, czasem, te niższe wartości przesłaniają te wartości wyższe, dobra mniejsze przysyłają nam Dobro Najwyższe, jakim jest Bóg. Przykazanie: „*Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną*” – w dzisiejszych czasach wzywa nade wszystko, abyśmy nic nie przedkładali nad Boga. Wszystkie dobra są godne pochwały, które są treścią naszego życia, ale we właściwej hierarchii...

xjj

SKLEP „U BRYGIDY”

CZYNNY:

PON.-PT. 10.00-17.00

SOB. 9.00-14.00

ZAPRASZAMY!

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

Bezimienna 2x50,00 zł

Bezimienna 2x100,00 zł

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.

Najbliższa w środę o godz. 7.00

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Święty Stanisław Kostka

Stanisław urodził się 28 grudnia 1550 r. w Rostkowie na Mazowszu. Historia nie przekazała nam bliższych szczegółów z lat dziecięcych Stanisława. Wiemy tylko z akt procesu beatyfikacyjnego, że był bardzo wrażliwy. Pierwsze nauki Stanisław pobierał w domu rodzinnym. W wieku 14 lat razem ze swoim bratem, Pawłem, został wysłany do szkół jezuickich w Wiedniu. Początkowo Stanisławowi nauka nie szła zbyt dobrze. Nie otrzymał bowiem dostatecznego przygotowania w Rostkowie. Pod koniec trzeciego roku studiów należał już jednak do najlepszych uczniów. Wolny czas Stanisław spędzał na lekturze i modlitwie. Ponieważ w ciągu dnia nie mógł poświęcić kontemplacji wiele czasu, oddawał się jej w nocy. Zadawał sobie także pokuty i biczował się. Taki tryb życia nie mógł się podobać kolegom, wychowawcy i bratu. Uważali to za rzecz niemoralną, a Stanisława za "dziwaka". W grudniu 1565 r. ciężko zachorował. Według własnej relacji, był pewien śmierci, a nie mógł otrzymać Komunii świętej, gdyż właściciel domu nie chciał wpuścić kapłana katolickiego. Wówczas sama św. Barbara, patronka dobrej śmierci, do której się zwrócił, w towarzystwie dwóch aniołów nawiedziła jego pokój i przyniosła mu Wiatyk. W tej samej chorobie zjawiła mu się Najświętsza Maryja Panna z Dzieciątkiem, które złożyła mu na ręce. Od niej też doznał cudu uzdrowienia i usłyszał polecenie, aby wstąpił do Towarzystwa Jezusowego.

Jezuici jednak nie mieli zwyczaju przyjmować kandydatów bez zezwolenia rodziców, a na to Stanisław nie mógł liczyć. Zdobył się więc na heroiczny czyn: zorganizował w 1567 ucieczkę: najpierw do Augsburga, potem do Dylingi, gdzie został przyjęty do Zakonu na próbę, a w końcu udał się do Rzymu. Stanisław został przyjęty do nowicjatu, który znajdował się przy kościele św. Andrzeja. W lutym 1568 r. Stanisław przeniósł się z kolegium jezuitów, gdzie mieszkał przełożony generalny zakonu, do domu św. Andrzeja na Kwirynale, w którym pozostał do śmierci.

Swoim wzorowym życiem, duchową dojrzałością i rozmodleniem budował całe otoczenie. W pierwszych miesiącach 1568 r.

Stanisław złożył śluby zakonne. Miał wtedy zaledwie 18 lat. W prostocie serca w uroczystości św. Wawrzyńca (10 sierpnia) napisał list do Matki Bożej i schował go na swojej piersi. Przyjmując tego dnia Komunię świętą, prosił św. Wawrzyńca, aby uprosił mu u Boga łaskę śmierci w święto Wniebowzięcia. Prośba została wysłuchana. Wieczorem tego samego dnia poczuł się bardzo źle. 13 sierpnia gorączka nagle wzrosła. 14 sierpnia męczyły Stanisława mdłości. Wystąpił zimny pot i dreszcze, z ust popłynęła krew. Była późna noc, kiedy zaopatrzone go na drogę do wieczności. Prosił, aby go położono na ziemi. Prośbę jego spełniono. Przepraszał wszystkich. Kiedy mu dano do ręki różaniec, ucałował go i wyszeptał: "To jest własność Najświętszej Matki". Nagle w pewnej chwili, jak zeznał naoczny świadek, kiedy Stanisław modlił się, twarz jego zajaśniała tajemniczym blaskiem. Kiedy ktoś zbliżył się do niego, by zapytać, czy czegoś nie potrzebuje, odparł, że widzi Matkę Bożą z orszakiem świętych dziewic, które po niego przychodzą. Po północy 15 sierpnia 1568 r. przeszedł do wieczności.

Jego kult zrodził się natychmiast i spontanicznie. Wieść o śmierci świętego Polaka rozeszła się szybko po Rzymie. W dwa lata po śmierci współbracia udali się do przełożonego domu nowicjatu, aby pozwolił im zabrać ze sobą relikwię głowy Stanisława. Kiedy otwarto grób, znaleziono ciało nienaruszone. Proces kanoniczny trwał jednak długo. W latach 1602-1604 Klemens VII zezwolił na kult. Paweł V w 1606 r. uroczystie zatwierdził tytuł błogosławionego. Dekret kanonizacyjny wydał Klemens XI w 1714 r., a obrzędu uroczystej kanonizacji dokonał dopiero Benedykt XIV 31 grudnia 1726 r.

Relikwie Świętego spoczywają w kościele św. Andrzeja na Kwirynale w Rzymie. Św. Stanisław Kostka jest patronem Polski (od 1671 r.) i Litwy, archidiecezji łódzkiej i warszawskiej oraz diecezji płockiej, a także Gniezna, Lublina, Lwowa, Poznania i Warszawy; oręduje także za studentami i nowicjuszami jezuickimi, a także za polską młodzieżą.

Św. Stanisławowi Kostce przypisuje się zwycięstwo Polski odniesione nad Turkami pod Chocimiem w 1621 r. W tym dniu o. Oborski, jezuita, widział św. Stanisława na obłokach, jak błagał Matkę Bożą o pomoc. Król Jan Kazimierz przypisywał orędownictwu Świętego zwycięstwo odniesione pod Beresteczkiem (1651).

(Źródło: <http://brewiarz.pl/>)